



LETNIK XXV, JANUAR-FEBRUAR 2017

*1-2
Mir*

MAJČINO SELO



Odmev Medžugorja

OSREDNJA TEMA: MARIJA - MATI VSEH LJUDI



***Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti
25. decembra 2016***

"Dragi otroci!

Tudi danes vas kličem, da se vrnete k molitvi. V tem milostnem času mi je Bog dovolil, da vas vodim k svetosti in preprostemu življenju, da v malih stvareh odkrijete Boga Stvarnika, da se Vanj zaljubite in da bo vaše življenje zahvala Najvišjemu za vse, kar vam On daje.

Naj bo, otročiči, vaše življenje dar za druge iz ljubezni in Bog vas bo blagoslovil, vi pa pričujte brez koristi, iz ljubezni do Boga. Jaz sem z vami in posredujem pred svojim Sinom za vse vas.

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."



***Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti
25. januarja 2017***

"Dragi otroci!

Danes vas kličem, da molite za mir. Mir v človeških srcih, mir v družinah in mir v svetu. Satan je močan in vas želi vse obrniti proti Bogu in vas vrniti na vse tisto, kar je človeško, in v srcih uničiti vsa čutenja do Boga in Božjih stvari.

Vi, otročiči, molite in se borite proti materializmu, modernizmu in egoizmu, ki vam jih svet ponuja. Otročiči, vi se odločite za svetost, jaz pa s svojim Sinom Jezusom posredujem za vas.

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."

IZ VSEBINE REVIJE

SPOROČILA Kraljice miru ... 2, 4

RAZMIŠLJANJE ob sporočilih 25. v mesecu ... 6

VIDCI GOVORIJO

Ivanka Ivanković – Elez ... 8

TEMA MESECA

MARIJA – MATI VSEH LJUDI ... 10

INTERVJU

Peter Dolinar ... 15

SVETNIK 20.STOLETJA

Sv. Gianna Beretta Molla ... 19

ZAKAJ ROMAM V MEDŽUGORJE ... 24

S P. SLAVKOM v Marijini šoli ... 26

PRIČEVANJE

Marija se mi je nasmehnila ... 27

»Nismo poslušali Gospe!« ... 30

MOLITEV

Razbita Marija ... 32

KOTIČEK MLADIH

Pridi Sv. Duh, pridi po Mariji ... 34

POROMALI SMO

Konec starega in začetek novega leta v Medžugorju ... 38

MARIJINI OBROKI ... 40

RAZMIŠLJANJE ob sporočilih 2. v mesecu ... 42

ROMANJA ... 45

VABILA IN OBVESTILA ... 46

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Tokrat bi vas radi opozorili na nekaj novosti, ki jih uvajamo v novem, **že 25. letniku revije**.

Tudi letos bo vsaka številka imela svojo **osrednjo temo**, ki bo po novem vidna že na naslovnici. To ne pomeni, da bodo vsi prispevki pisali le o tem, vsaj nekaj pa jih bo zagotovo, med njimi tudi nova rubrika **Mladi o ...** Želimo namreč, da se ve, da Medžugorje zelo nagovarja tudi mlade ljudi. Mnogi od njih niso samo navdušeni udeleženci medžugorskega Mladifesta, ampak tudi vsakdanje življenje oblikujejo po veri.

Ker so **Marijina sporočila** 2. v mesecu vedno daljša, smo se odločili, da ta sporočila objavimo samostojno na straneh 4–5 v večjem tisku, obe zadnji sporočili, prejeti 25. v mesecu, pa sta skupaj objavljeni na strani 2.

Lansko leto je bilo leto Božjega usmiljenja, zato smo imeli rubriko Svetnik usmiljenja. To rubriko spreminjamo v **Svetnik 20. stoletja**. Z njo želimo pokazati, da svetniški ljudje živijo tudi v našem času, med nami, in da smo vsi poklicani k svetosti.

Želimo si, da bi tudi vam revija pomagala »dihati z Marijo«, ona pa naj nas vse skupaj varuje s plaščem svoje ljubezni.

Januar-februar 2017

3



*Sporočilo Kraljice miru
po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo 2. decembra 2016*

*"Dragi otroci,
moje materinsko srce joče, ko gleda, kaj delajo moji otroci.
Grehi se množijo, čistost duše je vse manj pomembna,
mojega Sina se pozablja, vse manj časti, moje otroke
pa preganjajo.*

*Zato vi, otroci moji, apostoli moje ljubezni, z dušo in s
srcem kličite ime mojega Sina. On bo za vas imel
besede luči. On se vam razodeva, z vami lomi kruh in
vam daje besede ljubezni, da jih spreminjate v dela
usmiljenja in ste tako pričevalci resnice.*

*Zato, otroci moji, ne bojte se. Dopustite mojemu Sinu, da
bo v vas. On bo vas uporabil, da bo negoval ranjene in
spreobračal izgubljene duše.*

*Zato se, otroci moji, vrnite k molitvi rožnega venca. Molite
ga z občutki dobrote, žrtve in usmiljenja. Molite, ne samo
z besedami, temveč z deli usmiljenja. Molite z ljubeznijo
do vseh ljudi. Moj Sin je z žrtvijo povišal ljubezen.
Zato živite z Njim, da boste imeli moč in upanje, da
boste imeli ljubezen, ki je življenje in ki vodi v
večno življenje.*

*Po Božji ljubezni sem tudi jaz z vami in vas bom
vodila z materinsko ljubeznijo.*

Hvala vam."

(Gospa je bila zelo žalostna.)



*Sporočilo Kraljice miru
po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo 2. januarja 2017*

*"Dragi otroci,
moj Sin je bil izvir ljubezni in luči, ko je na Zemlji govoril ljudstvu
vseh ljudstev.*

*Apostoli moji, sledite Njegovi luči. To ni lahko. Biti morate mali.
Narediti se morate manjše od drugih, se s pomočjo vere napolniti z
Njegovo ljubeznijo. Niti en človek na zemlji ne more brez vere
doživeti čudežne izkušnje.*

*Jaz sem z vami. Razodevam se vam s temi prihodi, s temi
besedami, želim vam pričevati svojo ljubezen in materinsko skrb.
Otroci moji, ne izgublajte časa s postavljanjem vprašanj, na
katera nikoli ne dobite odgovora. Na koncu vaše zemeljske poti
vam jih bo dal nebeški Oče. Vedno vedite: Bog vse ve, Bog
vidi, Bog ljubi.*

*Moj premili Sin razsvetljuje življenja, razpršuje temo,
moja materinska ljubezen, ki me nosi k vam, pa je
neizrekljiva, skrivnostna, vendar resnična. Povem
vam, kaj čutim do vas: ljubezen, razumevanje in
materinsko naklonjenost.*

*Od vas, apostoli moji, želim vaše rože molitve, ki
morajo biti dela ljubezni. To so mojemu
materinskemu srcu najmilejše molitve. Te
prinašam svojemu Sinu, rojenemu zaradi vas. On
vas gleda in sliši. Vedno smo vam blizu. To je
ljubezen, ki kliče, združuje, spreobrača,
opogumlja in izpolnjuje.*

*Zato, apostoli moji, vedno ljubite drug drugega, a
nad vse ljubite mojega Sina. To je edina pot k
odrešenju, k večnemu življenju.*

*To je moja najmilejša molitev, ki z najlepšim
vonjem vrtnic polni moje srce.*

*Molite, vedno molite za svoje pastirje, da bi imeli
moč biti luč mojega Sina. Hvala vam."*

Januar-februar 2017

5



MOLITI ZA MIR!

*Razmišljanje ob Marijinem sporočilu po vidkinji
Mariji Pavlovič Lunetti
25. decembra 2016 in 25. januarja 2017*

Tokrat Marija spet spregovori o miru, in sicer v povezavi s tem »nemirnim svetom«. Lahko bi napisali celo razpravo o tem, a se zdi, da imajo drugi ljudje drugačne načrte. Ne bom spet navajal papeža Frančiška in njegove misli ob poslanici miru za letošnje novo leto. Ne bi rad razvrednotil Marijinega sporočila, kakor tudi ne besed iz Sv. pisma. Mar nismo že dovolj slišali o miru. Treba ga je živeti! Tu se naši načrti ne morejo uskladiti z Božjimi. Dokler bo ta razlika, bo vedno nemir v svetu. Marija govori o tem prav zato, ker pozna svetovno krizo in nas opozarja na nestabilnost in ogroženost z vseh strani. Niti ene vojne ni manj na svetu v teh 36 letih njenih prikazovanj. Nasprotno, povečujeta se nestrpnost in sovraštvo, naraščata nasilje in teptanje pravic, pogubljata nas greh in odtujenost od Boga.

Če ne bomo resno jemali Marijinih sporočil in Božje besede, bo vse zaman. Ne bomo se izkopali iz zla. Prav to pa hoče hudič – oče laži. Poteptali smo duhovnost in se vpregli v posvetnost, materializem. Zdaj smo na tem, da črtamo Boga iz svojega življenja in postavimo nov red – po meri sodobnega človeka. Takim Marija nima več kaj povedati, vse njene besede so odveč, celo nesmiselne, ne vklapljajo se več v naš miselni sistem in prostor. Božja pota so pač drugačna od naših. In vendar bo zmagal prav On, ker je mogočen in bo vrgel prevzetne s prestolov. Zmagalo bo njeno Brezmadežno Srce, ker je polno ljubezni in odpuščanja. Na koncu bosta zmagali Resnica in Pravica. Da bi dosegli odrešenje in večno življenje, pa bo treba prehoditi še lep kos kamnite in strme poti.



Kaj je Marija rekla 25. decembra 2016?

Marija želi, da bi molili za mir. Zakaj prav za mir? Se nam zdi čudno? To je še kako potrebno, nujno! Mislim, da v vseh letih prikazovanj nismo (nekateri seveda so) ljudje sprejeli in uresničili niti ene njene želje. Vse je tako kot prej ali še slabše. To ni nujno slabo za nas, vsaj vemo, kakšni smo in kam nas pelje naša prevzetnost. Kajti: ne samo, da ni miru v svetu, tudi v naših srcih ga ni. Pravzaprav se nemir iz naših src širi v svet. Marija lepo pove, da je greh tisti, ki nam preprečuje odprtost Bogu in Njegovi mislosti.

Praktično nismo sposobni sprejeti milosti od Boga, ker imamo zaprta vrata srca. Bog ostaja zunaj naših »domov«. Zato ostajamo brez radosti in nismo pričevalci miru v svetu. »Transfuzija Božjega življenja umirajočemu človeštvu je prekinjena,« je rekel p. Jozo Zovko že dolgo nazaj. Dokler ne bo vzpostavljena povezava med Nebom in Zemljo, ne moremo računati na množična spreobrnjenja. Smo pač gluhi in slepi. Ravno v to »ničevost« pa prihaja ona, Kraljica nebes in zemlje, vsa čista in sveta, dekla Gospodova, in nam kot največji dar prinaša upanje za ves svet – svojega ljubljene Sina. Ali Ga bomo sprejeli v celoti?

Kaj pa je povedala 25. januarja 2017?

Spet in spet nam naroča molitev za mir! To dvojce gre skupaj, ni enega brez drugega. Zelo natančno razkrije satanovo zapeljevanje in njegov načrt s človeštvom, uničiti Boga in kar je Božjega! Neverjetno! Kaj je hujšega od tega? In mi nasedamo, vsak dan znova! Zato Marija spet opozarja na naše slabosti: ljub nam je ta svet, vsi užitki in lagodje, stvari in stvari, modernizem in egoizem ... Bog pa je tako daleč, čeprav bi moral biti blizu in naše največje bogastvo!

Pravi: odločite se za svetost! Kako naj to naredimo v takem stanju? Iz grešnikov naj postanemo svetniki? Je to sploh mogoče? Pri Bogu je vse mogoče. Če so zmogli apostol Pavel, sv. Avguštin, sv. Frančišek ... Smo v času, ko se od nas pričakuje dobesedno nemogoče in Marija verjame – zaupa v nas. Nezaslišano! Celo posreduje za nas skupaj s svojim Sinom. Pa koliko smo torej vredni? Precej, če je Jezus dal svoje življenje za nas. Kaj vse zmore ljubezen! Tako Mater si res želim, takega Sina sprejemam, takega Očeta poslušam, takega Duha potrebujem! Tu se ne da zaustaviti. Od tu je samo ena pot naprej, kot uči mala Terezika. Večnost ni daleč, le par korakov naprej. In kaj bomo vzeli s seboj v Neskončnost? Verjetno bo ljubezen najdragocenejša.

Dinko – Dominik Bizjak



VIDCI GOVORIJO

Foto vir: <http://3.bp.blogspot.com/>

Ivanka Ivanković - Elez 4/4 MOLIMO ZA DRUŽINE!

Vsak od nas šestih ima svoje poslanstvo. Nekateri molijo za duhovnike, za bolne, drugi za mlade ali za tiste, ki niso spoznali Božje ljubezni ... Moje poslanstvo je, da molim za družine. Marija nas kliče in vabi, naj spoštujemo zakrament zakona, naj obnovimo družinsko molitev, naj ob nedeljah gremo v središče našega krščanskega življenja – k sveti maši. Ne smemo biti samo kristjani na papirju. Bodimo živa Cerkev in pričujmo za Njegovo ljubezen. Bodimo apostoli miru.

Marija nas kliče, da gremo mesečno k spovedi. Jaz pravim: vsak človek, ki želi spremeniti svoje življenje, se mora najprej spraviti sam s seboj, to pa lahko storimo pri sveti spovedi.

Potem je treba iti k sveti maši, kjer je prisoten živi Jezus, in mu preprosto odpreti svoje srce – in življenje se nam bo spremenilo na bolje. Vse težave, vse bolezni bomo lažje nosili. Marija nas vabi, naj v središče svojega družinskega življenja postavimo Sveto pismo. Če bo namreč družina močna in zdrava, bo tak tudi ves svet, ker vse izhaja iz družine. Vsak dan molim za vse družine na svetu, prav tako pa tudi vas prosim, da tudi vi molite za svoje družine.

Želim se vam zahvaliti, ker ste hoteli slišati Marijino sporočilo. Še bolj pa vam hvala, če boste to sporočilo odnesli v svojih srcih svojim družinam, svojim prijateljem, svojim

krajevnim Cerkvam, svojim državam
in če boste zanj pričevali s svojim
življenjem.

Samo še nekaj bi vam rada rekla. Kot
je nam Marija rekla prvi dan, naj se
ničesar ne bojimo, ker je vedno z
nami, tako pravim tudi jaz, ker to ni
bilo rečeno samo nam, ampak vsem
ljudem oziroma vsakomur, ki zaupa v
Boga.

Naj Kraljica miru spremlja skozi
življenje vas in vaše družine.

(Glasnik mira št. 8/2013
Prevod: P. Černivec)



Foto vir: <https://s-media-cache-ak0.pinimg.com>



*Posebej vas kličem,
da bi molili za
spreobrnjenje vseh,
ki so daleč od Boga.
Tako bodo vaša srea
bogatejša,
ker bo Bog vladal
v sreih vseh ljudi.*

*Kraljica miru,
25. avgusta 1989*



TEMA MESECA

MARIJA – MATI VSEH LJUDI

Človeško življenje je potovanje skozi zgodovino, ki ima svetle in temne trenutke, ki beleži uspehe in prevrate, pa tudi doživljanje miru in harmonije. Pomembno je imeti smerokaze, ki nam to življenje pomagajo uresničiti čim bolj in na pravi način. Jezus Kristus je najjasnejša zvezda, ki nas vodi in ne bo nikoli zašla. Pot do njega pa nam kažejo mnogi ljudje, ki mu zvesto sledijo, zlasti pa svetniki in Marija.

Zvezda upanja

Krščansko izročilo Marijo imenuje 'zvezda danica' in 'zvezda upanja', ker je pripravila pot Božjemu Sinu na svet in ga spremljala vse do njegove smrti. Bila je navzoča pri rojevanju Cerkve na binkoštni dan, zato jo upravičeno imenujemo tudi Mati Cerkve.

Marija je tako Božja in naša Mati, Zvezda, ki spremlja in usmerja naše potovanje po morju zgodovine. V njej so se dopolnila stoletja dolga

pričakovanja Odrešenika, prav tako pa je ona odprta v nov čas in dopolnitev zgodovine, ki se bo po Jezusu vrnila k Očetu.

Za nas pa je vir zavarovanosti, domačnosti in materinske nežnosti, spremlja nas v vseh okoliščinah življenja. Ko se srečujemo s prvimi izkušnjami ljubezni in si želimo sprejetosti, ne moremo mimo njene ljubezni in zaupanja vanjo, ki je kot zavetje pred vsemi življenjskimi viharji. Pomembno je sprejeti to ljubezen, človeško in Božjo, ter ji zaupati, da smo v njenih varnih rokah.

Mati Boga in človeštva

Lahko se čudimo protislovnemu dejstvu, da more človek roditi Boga na svet. V Mariji je Bog postal majhen, vtkan v našo zgodovino na človeški način in z vsemi danostmi, ki so s tem povezane: spočetjem, rojstvom, rastjo ter smrtjo. Marija je s svojim materinstvom stopila v



edinstveno povezavo z Bogom, ker je mati Božjega Sina, ki je postal človek. Obenem pa je ona najpopolnejša predstavnica človeštva, edina, ki je bila tako odprta za Božji načrt, da je mogla postati prebivališče za Božjega Sina.

Nekateri cerkveni pisatelji pravijo, da se je v Mariji zbrala vsa milost, ki je bila dana človeštvu pred Kristusom. Ona je izpolnitev tega, kar je bilo v načrtu s prvo materjo Evo. Toda ta je odstopila od Božjega predloga in rodila otroke za smrt, Marija pa jih rojeva za življenje, ker je rodila Njega, ki je življenje in daje življenje. V tem smislu je Marija mati življenja in mati vseh živih.

Vernica in Mati nove družine

Marija je v evangeliju kot ob robu, pri glavnih dogodkih je prisotna, vendar na svojski materinski način. S to diskretno, a ljubečo prisotnostjo pomaga graditi družino, ki se zbira okrog Jezusa. Njena moč je v nezlomljivi veri, s katero zaupa v Jezusa in njegovo delovanje. Ko je neznana žena blagrovala Jezusovo telesno mater, je on poudaril še večji pomen tistih, ki imajo do njega zaupljiv odnos vere. Marija je njegova prva in najzanesljivejša vernica. Ko se je zamajala vera učencev, je Marija verovala, tudi pod križem in po njegovi smrti. Tu je bistven prehod s človeške ravni na raven duhovnosti, od tega, kar nam

prija, do izpolnitve Božje volje. Vse to še posebej poudarja evangelist Luka, to novo materinstvo in novo družinskost.

Evangelist Janez Marijo imenuje preprosto 'žena'. V Kani Galilejski Jezus stopi iz svoje naravne družine in začne pripravljati novo družino, tisto, kateri je pod križem postala Marija duhovna Mati. V Kani ji je povedal, da še ni prišel čas, ko bo ob njem uresničevala vlogo duhovne Matere, po drugi strani pa je vendar naredil čudež na njeno priprošnjo in pokazal, da bo njegovo poslanstvo graditi novo družino bratov in sester. Marija pa se je po tem umaknila iz njegovega javnega delovanja in ga spremljala z molitvijo. Tako se je pripravljala za svoje novo poslanstvo, da bo mogla s Sinom stopiti v 'njegovo uro' in po preizkušnji križa sprejeti duhovno materinstvo v porajajoči se skupnosti Cerkve.

V telesni odsotnosti Jezusa je Marija Mati, ki njega ponovno rojeva v srcih ljudi. Cerkev je vedno bolj odkrivala to resničnost. Kjer je Marija, tam je Cerkev in odprtost za sprejem Jezusa ter njegovega daru odrešenja. V zadnjih stoletjih Marijina prikazovanja odpirajo srca ljudi, da bi sprejeli Jezusa in se spreobrnili.

Marijanska pobožnost

Marijin lik se je na poseben način dotaknil človeških src, po eni strani src žena, ki ob sebi čutijo



razumevanje in bližino Marije, pa tudi mož, ki ob njej odkrivajo domačnost, bližino, spoštovanje. Tako je pobožnost k Mariji postala nekakšen srčni utrip krščanstva, kot je zapisal papež Benedikt XVI. Marija vodi k bistvu odnosa z Bogom, ki ni le zakon, pokorščina in strahospoštovanje, ampak zaupanje in ljubezen.

Od prvih časov so molitve k Mariji polne toplote, usmiljenja in upanja. V njih se krepi vera, lajšajo se bremena in rešuje se življenje. Marijanska vera je življenjska, dobrohotna, usmiljena in osebna. Brez Marije pa je vera suha in razumarska, izpolnjevanje zapovedi in strah pred Božjo kaznijo. Res, da v veri ne smejo prevladati čustva, krščanstvo je zelo razumna vera, v bližini Marije, ki je Božja in človeška Mati, pa je prav, da zaživijo navdušenje, zavest bližine, občutek varnosti in ljubezen. V sodobnem

času kristjani vedno bolj čutimo to Marijino vlogo, zato krščanstvo postaja pristnejše in bolj evangelijsko. Naši predniki, še posebej tisti na zahodni meji, so prejeli marijanski stil krščanstva. Tudi v prihodnosti bo prišel nagovor vere po Mariji. Ob Mariji se bo oblikovala podoba naših mater in žena, prav tako bodo duhovniki našli svojo identiteto ob njej, ki je Mati prvega duhovnika Jezusa.

Marija je tudi v misijonih vedno odprla srca ljudi in jim omogočila dostop do Kristusa. To še posebno velja za Južno Ameriko, kamor je prišlo krščanstvo z določenim političnim nasiljem. Mnogi misijonarji so se potem nemočni trudili za oznanilo. Zatem pa je prišlo do dogodka v Guadalupi, ko je po Materi postal ljudem blizu tudi Sin. Tedaj vera ni več kazala podobe zavojevalcev, ampak dobri obraz



Narisala Nina Felicija Kozamernik, 11 let



matere, ki je blizu stiskanim ljudem in jim prinaša Sinovo odrešenje.

V ljubezni Božje Matere in v sočutju s trpečim Kristusom so množice odkrile upanje in zaupanje, ki ne razočara kljub krivicam ljudi, ki se imajo za kristjane.

Pri evangeličanih se je uveljavila želja po središčni vlogi Kristusa, njihov koreniti solus Christus je postal tako temeljit, da so zavrnili materinsko vlogo Marije kot Božje in naše Matere. Danes prihaja tudi med njimi do plahih poskusov, da bi obudili Marijin lik v skladu s skupno krščansko tradicijo.

Pomembno je, da je ženska v središču povezave z Bogom. Če je sprejela in pripravila pot Odrešeniku na svet, ima tudi v času Cerkve pomembno vstopno in povezovalno vlogo. Po Mariji in svetih ženah vstopamo v središčno skrivnost krščanske vere, in to brez »konkurence«¹ Kristusu. Jezus je izročil Marijo Janezu in vsej Cerkvi kot znamenje in vez domačnosti v odnosu do nove družine, kateri je on glava. Materinskost, deviškost in poročnost so temeljne drže v življenju človeka in kristjana.

Božja Mati

Po poročanju razodetja in izročila Cerkve Marija ni imela drugih otrok. Jezusove brate lahko razumemo kot člane širše družine ali rodovine, s katero je bil povezan. Povsem se je posvetila družini in Jezusu, mu

pomagala pri rasti in ga spremljala pri njegovem poslanstvu.

Njeno brezmadežno spočetje večnega Sina s posegom samega Boga kaže na njeno Božje materinstvo, ki ga Cerkev priznava od samega začetka. Po Mariji se je Bog skrivnostno združil s človekom, vzel je v svoje roke fizično, biološko in psihološko življenje, da bi ga odrešil in preustvaril za polni odnos v njegovi bližini. Marijino brezmadežno spočetje govori o tem, da je bila v Mariji močnejša pripadnost Kristusu kakor grešnemu Adamu. Zato je mogla v svoji odprtosti sprejeti angelovo povabilo in spočeti ter roditi Božjega Sina. Ta milost, ki jo je omenil že angel, ni bila le njen privilegij, ampak tudi upanje za vse njene duhovne sinove in hčere, ki bodo šli po poti njenega in Božjega Sina, Jezusa Kristusa.

Tudi dogma o Marijinem vnebovzetju je velik izziv za razumevanje tega, kaj smo ljudje, kam smo poklicani in tudi, kakšno vlogo ima naše telo. S krstom smo prejeli našo prihodnost, z vsem, kar smo, smo stopili v najgloblji odnos z Jezusom. K temu popolnemu odnosu z njim spada tudi nova telesnost, ki si je sedaj še ne moremo predstavljati. Na neki način imajo izkušnjo tega vidci, ki se jim Marija prikazuje. Marija nam tako kaže na cilj, ko bomo, tako kot ona, deležni Jezusovega vstajenja.



Marijina ljubezen

Marija nas s svojo materinsko bližino in ljubeznijo odpira za sprejem Jezusovega oznanila in njegovega odrešenja. Pri tem nam kot ženska preroško razglša zmagovalno moč Gospodovega usmiljenja, ki traja od roda do roda. Odkriva nam pomembne vidike Božje ljubezni: usmiljenje, lepoto, nežnost, potrpežljivost, zvestobo, ki so v sodobni družbi močno zasenčeni, so pa nujni za osebni razvoj in skupno življenje. Kot preprosta in nepomembna ženska je blizu ubogim in zapostavljenim, tistim, ki jih bogata in razumarska družba pušča ob robu.

Marija je Devica in Mati, s čimer odkriva genij ženske narave, ki je usmerjena na življenje in varovanje. Prav tako nam kaže pravo podobo ženske ob sodobnem feminizmu, ki je sad moškega uma in meče žensko iz tečajev njene pristnosti in poslanstva.

Marija nas ponižno in potrpežljivo vabi k spreobrnjenju, da bi zaživel skladno z Božjim predlogom in okusili notranjo srečo. V Medžugorju se je predstavila kot Kraljica miru. Z njo se pomirjajo spori in odpuščajo stare zamere, ljudje se začenjajo pogovarjati.

Zato bo prihodnost živela po Mariji, po njej se bodo obnovile družine, župnije in narodi. Ona nam bo pomagala odkriti resnico o Jezusu,

Cerkvi in človeku. Njen edinstveni značaj je nenadomestljivo zdravilo za današnjega človeka. Dužine, ki bodo častile Marijo, bodo ohranile vero, poštenje in veselje do življenja. Lahko rečemo, da je Marijino materinstvo pot naše prihodnosti in kvalitetnega življenja. Z Marijo bomo zares taki ljudje, kot si nas je Bog zamislil in h kakršnim nas vabi Jezusovo razodetje.

Primož Krečič





INTERVJU

MARIJINA PRISOTNOST IN MIR V DUŠI

Rad bi vam predstavil zanimivo osebo, prijatelja, spremljevalca romanj v Medžugorje, popolnoma predanega delu za Gospoda, prijatelja, kateremu je Bog dal polno talentov. Prejete darove pridno uporablja in se mu s tem še množijo. To je Peter Dolinar s Križev pri Trziču. Tudi sloves jaslic, ki jih pripravi vsako leto v domači cerkvi, seže daleč preko meja domače župnije in privablja ljubitelje od vsepovsod, da si jih ob njegovem komentarju ogledajo in globoko doživijo vsako leto drugačno tematiko in sporočilo.

Peter, prosim, da se nam kar sam predstaviš.

Že vse življenje, to je 65 let, živim v župniji Križe, vasi pod Križko goro, zato me naši farani kar dobro poznajo. Splet okoliščin, nihanje pri odločanju za bodoči poklic, zavrnitev ob vpisu na izbrano šolo in sprejem

na šolo, ki je vsaj malo »upoštevala« moje interese, so privedli do tega, da sem postal prodajalec. Poklic mi ni bil pisan na kožo, a vzgojen sem bil tako, da je treba potrpeti ... in tako sem vseh 40 let delovne dobe vztrajal v Mercatorju.

Kdaj si začel postavljati jaslice v domači župniji?

Leta 1971 je prišel v našo župnijo nov duhovnik. Prav na sveti večer me je prosil za pomoč pri postavljanju jaslic. Vpeljal me je v delo, za katerega sem čutil, da mi je blizu. Od takrat jih postavljam že 45 let, zadnjih 15 let pa še tedensko krasim našo cerkev. Tudi po tem me ljudje dobro poznajo.

Jaslice, ki jih postavim, in praznične okrasitve cerkve privabljajo ljudi od vsepovsod.

Si velik ljubitelj Medžugorja. Kdaj si prvič slišal za Marijina prikazovanja in njena sporočila in



kako jih ti sprejemaš?

Menim, da nihče ne more dojeti, kako je in kako bo Medžugorje povezano z našim življenjem. Kdo more razumeti to duhovno dimenzijo in veličino, ki je prisotna na tem kraju in se vsak dan nadgrajuje? Duh Medžugorja je v meni prisoten že od leta 1958. Vem, da se to čudno sliši, a tistega leta sem se pripravljaj na prvo sv. obhajilo. Naša družina je imela teto, ki je bila sestra v semenišču. Ob vsakem obisku mi je pripovedovala o dogodkih v Fatimi. Njen namen je bil vzbuditi v meni čut za molitev in žrtvice. Podobica s pastirčki in Marijo je name neverjetno močno vplivala. Kot otroku so se mi je dogodki v Fatimi zdeli neskončno daleč. Želel sem si le eno: da bi se Marija prikazovala v mojem času, da bi spet prišla na svet. Jeseni leta 1981 je naš g. župnik g. Vindišar organiziral romanje v Fatimo. Pri večerji v Lisboni so nas romarji iz Nemčije vprašali, od kod prihajamo. Povedali smo, da iz Jugoslavije, oni pa: »Zakaj pa vi hodite v Fatimo, ko se pa pri vas vsak večer prikaže Marija?« Torej sem ravno v ljubljani Fatimi ob taki novici doživel uresničenje svojih sanj in hrepenenj. Po vrnitvi domov sem hotel kaj več izvedeti o dogodkih v Medžugorju, vendar so ljudje zelo malo vedeli. Šele jeseni leta 1982, na praznik povišanja sv. Križa, sem prvič obiskal Medžugorje.

Kako si takrat doživel Medžugorje? Kako so te nagovorili dogodki v tem kraju?

Prvi dan sem se tam počutil izgubljenega. Čez dan se je naša skupinica romarjev porazgubila med trnjem, kopicami sena ter med njivami tobaka in trte. Nikjer ni bilo ljudi, le sem in tja sem srečal kakega policaja. Spraševal sem se, kje bi dobil vsaj kakšno potrditev Marijine prisotnosti. Dvajset minut do 19. ure zvečer pa sem doživel v sebi blaženi mir. To je ura Marijinega prihoda. Istočasno sem zaslišal v daljavi pesem tisočerih čričkov. Bilo je nepozabno. Naslednji večer sem bil osebno navzoč pri prikazovanju in srečal sem se z vidci. To sem doživel samo enkrat in ostalo mi je v neizbrisnem spominu. Opazoval sem obraze vidcev med videnjem. Kakšen mir, milina in sreča sijejo z njih! Vsa ta lepota govori o nadnaravnosti dogajanja in pri meni izključuje sleherno možnost kakršnekoli prevare. Še vedno na vsakem romanju, ko je ura 20 minut do 19.00 (ali 20 minut do 18.00 v zimskem času), ko je čas Marijinega prihoda, doživljam njeno prisotnost in mir v duši, čeprav je ne vidim. Enako v Medžugorju doživljam tudi pri sv. mašah in med češčenjem Najsvetejšega. Želim si, da bi enako doživljal tudi doma.

Romarji iz skupin, ki romajo s tabo, govorijo o nepozabnem



križevem potu, ki ga vodiš na Križevac ali na Crnico. Nam poveš kaj o tem?

Leta 2000 smo v naši župniji začeli organizirati romanja v Medžugorje. Ljudje iz naše župnije so nad njimi postajali vedno bolj navdušeni. Poznal sem pokojno vodičko go. Majo in njen način vodenja, Božja previdnost pa je hotela, da sem spoznal tudi vodičko Darjo in duhovnega vodjo dr. Radka. Njegov način vodenja se je močno razlikoval od drugih. Bil je globoko povezan z Marijo. Vodenje je oblikoval po njenih sporočilih. Posebej je poudarjal molitev s srcem. Ko smo se povezali, je bila moja naloga za skupno romanje zbrati toliko ljudi, da nas bo za en avtobus. Ostalo je bilo v njunih rokah. Ob enem od napovedanih romanj pa je vodička

sporočila, da ne more na pot, dr. Radko pa je termin nekoliko zamenjal, tako da sem na predvečer romanja ostal sam z vso težo romanja in z vso odgovornostjo za romarje. Vso noč sem molil k Mariji in Svetemu Duhu, naj poskrbita za nas, naj onadva vodita romanje. Kakšno moč ima molitev! Tisto romanje je bilo čudovito. Takrat sem doumel, da nas vodita Sveti Duh in Marija, vsi ostali smo le smerokazi k virom in dogajanjem v Medžugorju. Seveda je bilo na tistem romanju neizbežno, da sem vodil tudi križev pot. Molil sem ga na pamet – a iz srca! Od takrat se na vsako romanje pripravim z devetdnevnicco k Svetemu Duhu. Ko govorim, se prepustim Njemu, da govori po meni. Skušam povezati Jezusovo trpljenje z našimi križi. Tak križev pot traja do pet ur, a še nihče



ni rekel, da je predolg. Premišljevanja ob posameznih postajah so tako globoka, da se pri križu mnogo ljudi razjoka ob spoznanju, kako nas Bog ljubi. Da so res sad Svetega Duha, mi potrdi tudi dejstvo, da na koncu ne vem, kaj sem govoril.

Kako prenašaš medžugorska sporočila v domačo župnijo?

Marija je rekla, da samo govorjenje o dogodkih v Medžugorju ne bo imelo veliko sadov. Življenje po njenih sporočilih, tudi v molku in tišini, to bo tisto, kar bo širilo medžugorsko duhovno veličino v naš čas in v naš – moj kraj. V naši župniji vodim

molitveno skupino že od prvega obiska fatimske Marije leta 1997. Kot skupina smo s svojimi molitvami vtakani v Božji načrt in Marijine namene. Vabimo tudi ljudi na romanja, da bi spoznali Medžugorje na duhovni ravni. Večkrat je bila izražena misel, da ima Medžugorje lahko samo eno samo slabo stran, in sicer, da gre v našem življenju mimo nas.

Hvala, Peter, za prijeten pogovor, ki se bo zagotovo vtisnil v spomin marsikateremu bralcu.

Janez Ahačič





Foto vir: <http://reflexionchretienne.e-monsite.com>

SVETNICA 20. STOLETJA

SV. GIANNA BERETTA MOLLA (1922–1962)

»V peči ogenj tli, v hiši vse že mirno spi, a tam so sklenjene roke, ki v molitvi še bede. Bogu položi v dar, vsak dih in prav vsako stvar. Vez je močna vsako noč, Boga kliče na pomoč, družina lahko mirno spi, ko v molitvi mati le bedi.«

Vsak človek ima svoje skrito poslanstvo; tudi poklicanost v družinsko življenje je posebno poslanstvo. Družinska vez je nezamenljiva in njene niti nosimo s seboj vse življenje. Če povabimo še Boga, da vstopi in postane član naše družine, postane prav On tudi njena najtrdnjša vez. Vsakega posebej kliče k svetosti življenja in nas vabi, da s svojim zgledom živimo svetost že na zemlji.

20. stoletje k nam prinaša zgled svetnice **Gianne Berette Molla**, ki je svoje življenje živela v polnosti z Bogom. Odraščala in živela je v

Italiji, v številni družini Marie in Alberta Beretta, rojena kot deseta od trinajstih otrok. Rodila se je 4. oktobra 1922. Družina je bila vključena v frančiškanski tretji red, radi so hodili k sveti maši, zvečer skupaj molili rožni venec, po molitvi pa so sledile urice skupnega druženja ob glasbi in različnih igrah. Revni niso bili, pa vendar so živeli skromno in pomagali pomoči potrebnim. Gianna je pri petih letih prejela prvo sveto obhajilo, že dve leti kasneje pa je postala birmanka. Njena prijateljica je zapisala: *»Gianna je imela zelo »nalezljivo« vero, tako da so tisti, ki so jo srečevali, takoj začutili, da jo preveva navdušenje za Cerkev in Kristusa. Dobivali so moč za krščansko življenje po njeni zaslugi.«* Leta 1938 je sodelovala na duhovnih vajah, v svojo malo beležko Spomini in molitve je zabeležila: *»Vse hočem delati za Boga. Vse svoje*



delovanje, vse težave v življenju izročam Bogu.»

Od bratov in sester jih je odraslo dobo dočakalo osem, ena od starejših sester je zaradi slabega zdravja umrla že pri 26 letih. Zelo zgodaj, leta 1942, sta umrla tudi oče in mama. Brat Enrico je postal misijonar v Braziliji, kot duhovnik in zdravnik. Gianna se je odločila za študij medicine, specializirala je ginekologijo in pediatrijo. Z bratom v Braziliji si je redno dopisovala in si želela, da bi se mu nekega dne pridružila. Kot zdravnica je vedno sprejela žrtev za drugega in obiskovala bolnike. Mnogim revežem je dajala zdravila, pa tudi denar za osnovne potrebe. Govorila je: *»Kaj koristi moja skrb bolniku, če doma nima kaj jesti? Lačnemu še zdravila ne pomagajo!«* Za nezaposlene je iskala delo. Za bolnike je zahtevala menjavo delovnega mesta, da bi zaradi bolezni dobili lažje delo. Hodila je na občino, da bi dobila socialno pomoč za tiste, ki jim je bilo to težko zaradi ponosa. Vsakemu je potrpežljivo in ljubeznivo prisluhnila. O zdravniškem poklicu je dejala: *»Zdravnikovo poslanstvo je duhovniško! Duhovnik se dotika Kristusovega telesa na oltarju, zdravniki pa se dotikamo Jezusa v telesih naših bolnikov, revežev, naše mladine in otrok!«*

Leta 1949 se je začela srečevati z inženirjem Pietrom Mollo, ki se je

rodil v Meseru, kjer je Gianna odprla svojo ambulanto. Mladi Pietro se je odlikoval po svoji pobožnosti, uglajenosti, tenkočutnosti in svojem delu. Bil je glavni direktor tovarne »Saffa«, ki je izdelovala vžigalice in lesne izdelke. V njej je bilo zaposlenih 3500 delavcev, največ žensk iz Ponte Nuova, zaselka blizu mesta Magenta nedaleč od Milana. Pietro jo je občudoval, posebno njen plemeniti odnos do revežev, in jo vzljubil. 30. februarja 1955 jo je zasnubil. Gianna mu je odgovorila:



Foto vir: <http://www.enzocaruso.net>



Foto vir: <https://www.catholicmatch.com>

»Moj dragi Pietro, v zahvalo za lepo darilo ti darujem svoje srce; vedno te bom ljubila, kot te ljubim v tem trenutku.« 24. septembra 1955 sta se poročila v župnijski cerkvi svetega Martina v Magenti. Živela sta v Ponte Nuovu. 19. novembra 1956 se jima je rodil prvi otrok, Pierluigi. 1957. se je rodila Marija Zita, 1960. pa Laura. 1961. je ponovno zanosila. Želja po četrtem otroku je bila velika, zato je, če je le mogla, stopila v cerkev vsak dan, pa četudi le za kratko molitev. V drugem mesecu četrte nosečnosti je v svojem telesu začutila trdo gmoto, benigni tumor. Ni bil rakast, toda rasel je zraven maternice in ogrožal življenje matere in otroka. Na voljo je imela tri možnosti: popolno operativno odstranitev tumorja in maternice, v kateri je bil spočeti otrok, ali odstranitev tumorja in prekinitev

nosečnosti s splavom, s čimer bi omogočili ponovno zanositev, ali previdno odstranitev tumorja, s čimer bi rešili otroka, mati pa bi bila v veliki nevarnosti.

Gianna je takoj rekla, naj storijo vse, da bi rešili otroka. Dejala je: »Ljubezen do otroka je pomembnejša!« Kirurg je med dolgo in težavno operacijo odstranil tumor, tako da se je otrok lahko nemoteno razvijal. Gianna se je zavedala, da je njeno življenje ogroženo, kot zdravnica je vedela, da veliko tvega, pa vendar je, kot vsaka mati, na tihem upala in molila za otroka, predvsem pa je vse prepustila Božji volji. Današnje medicinsko znanje bi rešilo oba, v tistem času pa zagotovila ni bilo.

Na veliki petek 20. aprila 1962 jo je Pietro peljal v bolnišnico Monza, ona pa je dejala: »Veliko sem molila v teh



dneh. Z vero in zaupanjem sem se predala Bogu zaradi neizprosnih besed medicinske znanosti: ali materino življenje ali otrokovo življenje. Zaupam v Boga. Zdaj je na meni, da izpolnim svojo materinsko dolžnost! Bogu izročam svoje življenje. Pripravljena sem na vse, da bo rešen otrok pod mojim srcem!» 21. aprila 1962 se je rodila zdrava deklica Gianna Emanuela, po sedmih dneh pa je njena mama odšla s tega sveta.

Ivanin brat Enrico je pisal njenemu možu Pietru: »Ne jokajmo, kajti nebo se raduje, ker je k Bogu prišla tako čudovita zvezda. Namesto da bi se odločil za mašni obrazec za umrle, sem se odločil za mašni obrazec na čast angelom.« Na pogrebu se je zbrala ogromna množica ljudi.

Papež Janez Pavel II. jo je leta 1994 razglasil za blaženo, 16. maja 2004 pa za svetnico, s čimer je še posebej poudaril poklicanosti vseh k svetosti. Prvič v zgodovini pa je bil pri razglasitvi tudi mož svetnice, ki je dočakal visoko starost, 97 let.

Gianna je bila ljubiteljica življenja, glasbe, umetnosti, gora, ljudi, predvsem pa nasmeha. Spodbujala je vsakogar, naj deli nasmeh. Dejala je: »Nasmehniti se vsem tistim, ki nam jih Bog pošilja dan za dnem! Svet išče veselje, a ga ne najde, ker je daleč od Boga! Veselje prihaja od Kristusa! Z njim v srcu smo lahko nosilci veselja. On nam bo podaril

moč in pomoč, da bomo dosegli veselje. Sreča je v tem, da imamo Jezusa v svojem srcu. Skrivnost sreče je v tem, da smo povezani s Kristusom in da se mu zahvaljujemo za vse, kar nam podarja njegova dobrota!«

Pripravila: Klavdija
Jurišič

Vir: Lelievre, Thierry: Mati do zadnjega diha. Ljubljana: Slovenska kapucinska provinca, 2004



Foto vir: <http://saltanlighttv.org>



GIANNINA MOLITEV K DEVICI MARIJI

»Devica Marija, izročam se v tvoje materinske roke popolnoma prepričana, da bom dobila, kar te prosim. Zaupam vate, ker si moja dobra in predraga Mati, izročam se ti, ker si Jezusova Mati. V tem zaupanju sem mirna, prepričana, da bom uslišana v vsem. S tem zaupanjem v srcu te pozdravljam kot svojo Mater, kot svoje upanje. Vsa se tebi posvečujem s prošnjo, da ne pozabiš, da sem tvoja in da tebi pripadam: glej name, brani me, predraga Mati Marija, v vsakem trenutku mojega življenja me priporočaj svojemu sinu Jezusu.«

NASMEH

»Potrebno je tudi nekaj narediti za veselje, nasmehnite se!«

- *Kot otrok se nasmehniti Bogu, od katerega prihaja vse dobro!*
- *Nasmehniti se nebeškemu Očetu z vedno bolj popolnimi molitvami v Svetem Duhu!*
- *Nasmehniti se Jezusu, ko se mu približujemo pri sveti maši, obhajilu, obiskih v tabernaklju!*
- *Nasmehniti se papežu, ki predstavlja Kristusa!*
- *Nasmehniti se spovedniku, ki nam v Božjem imenu odpušča grehe tudi takrat, ko od nas zahteva odločitve, resne odločitve!*
- *Nasmehniti se Devici Mariji, da bi usmerili svoje življenje po njenem vzoru, da bi nam pomagala in nas vodila k svetosti!*
- *Nasmehniti se svojemu angelu varuhu, ker nam ga je Bog podaril, da bi nas vodil v nebesa!*
- *Nasmehniti se svojim staršem, bratom in sestram, ker moramo biti bakle, svetilke veselja tudi takrat, ko od nas zahtevajo naloge, ki žalijo našo oholost!*
- *Nasmehniti se vedno, tudi takrat, ko odpuščamo žalitve!*
- *Nasmehniti se v družbi, ko prepovemo vsako kritiko in vsako besedo, ki je pravzaprav negodovanje! Nasmehniti se vsem tistim, ki nam jih Bog pošilja dan za dnem! Svet išče veselje, ampak ga ne najde, ker je daleč od Boga! Veselje prihaja od Kristusa! Z njim v srcu smo lahko nosilci veselja. On nam bo podaril moč in pomoč, da bomo dosegli veselje. Sreča je v tem, da imamo Jezusa v svojem srcu. Skrivnost sreče je v tem, da smo povezani s Kristusom in da se mu zahvaljujemo za vse, kar nam podarja njegova dobrot!*

GIANNINA MISEL

»Vse bom prenašala, tudi če mi bo kdo delal krivico, ker je ponižnost najkrajša pot do svetosti.«



ZAKAJ ROMAM V MEDŽUGORJE

Vedno, ko spremljam romarje v Medžugorje, me obhajajo različne misli. Sprašujem se, kaj neki se v vsakem posamezniku, ki je z mano na skupni poti, plete v glavi, kaj premišljuje, pričakuje. Kajti moja pot do Medžugorja je bila precej »ovinkasta«.

Zgodilo se mi je namreč tako. Žena je s sodelavko že dlje časa imela namen poromati v Medžugorje. Pa nista šli takoj, šli sta pa le. Sam sem ostal doma, z otroki in s svojo obrtjo. Ko se je vrnila, sem ženo vprašal: »No, kako je bilo? Lepo?« Pa je odgovorila le: »Vse v redu, le da boš naslednjič šel tudi ti!« Ker je pri naši hiši moja beseda zadnja, sem prikimal: »Ja, bom pa šel.«

Sedel sem na avtobusu, tako, brez posebnega pričakovanja ali vzhičenja. Mogoče se tako počuti marsikdo, če gre prvič na tako romanje. Morda se celo sprašuje: »Kaj sploh delam tu?« Z našo vodičko smo obiskali vsa mesta, ki so za ta sveti kraj in vernika pomembna, bili vsak večer pri sv. maši in

češčenju Najsvetejšega ...

Obdajala me je množica ljudi, romarjev z vsega sveta. Opazoval sem vrvež, pristno vernost ... Vedno rad opazujem in si ustvarjam svoje mnenje (ki ga pa ne vsiljujem drugim). Rad vzpostavljam stike in se pogovarjam, različna mnenja so koristna. Vse to, sem prepričan, bogati mene in druge. Ko sedaj na poti domov povabim še druge romarje, da pričujejo in da z drugimi podelijo kakšen lep trenutek, to bogati tudi naslednja romanja, saj so spoznanja včasih res presenetljiva.

Moje prvo romanje je minilo. Nič posebnega se mi ni zgodilo, nič »velikega« nisem doživel. Če bi mi takrat kdo zajedljivo rekel: »A se ti je Marija prikazala?«, ne bi vedel, kaj odgovoriti – sedaj pa vem!

Pa se je zgodilo, da sem spet kmalu poromal. Sam pri sebi sem se čudil: »Le kaj me spet vleče tja dol, saj sem že bil?!« V pogovorih z romarji sem kasneje dobil veliko različnih odgovorov: romam v zahvalo za prejete milosti, s prošnjo za različne



potrebe, veliko ljudi roma, ker želijo poglobiti vero, se dokazati samemu sebi ... Različni smo ljudje, različna so hotenja, želje, spoznanja, prepričanja – in prav je, da se o tem pogovarjamo in si z izmenjavo mnenj širimo obzorja, tudi verska. Vse to nam pomaga in nas bogati. Srčna širina pa nam omogoča, da smo odprti do vseh, do drugače ali pa enako mislečih, do vernih in nevernih, ateistov, drugače vernih ... Vedeti moramo, sam sem o tem prepričan, da je vse Božje delo, sad Božjega usmiljenja in pomoči Marije, h kateri se tako radi zatekamo.

Na drugem romanju sem dobil povsem točen odgovor na vsa svoja »nevedna vprašanja« in preveliko samozavest. Od takrat naprej v tem svetem kraju doživljam milosti in

srečo, molitev mi je dragocena, neštete pa so tudi milosti, ki jih je prejela naša družina. Vse to je močno utrdilo mojo osebno vero. Z njo premagujem včasih težje, včasih lažje preizkušnje. Predvsem pa sem v Medžugorju srečen. In to zelo. Na mojem obrazu je ves čas nasmeh, sproščeno sprejemam bližino Gospe, njeno Medžugorje, ki je čedalje bolj tudi moje.

Če zaznavamo neizmeren »čas in prostor« stvarstva, potem se zavedamo, da smo le kratek čas potniki na tem svetu, le del svojega življenja. Kot kristjani namreč vemo, da smrt ni konec, ampak šele začetek večne Lepote, Dobrote in Ljubezni. Milost je to, milost!

Jurij



Januar-februar 2017

25



SPREOBRNENJE

S P. SLAVKOM BARBARIĆEM V MARIJINI ŠOLI

Kadarkoli govorimo o spreobrnjenju je potrebno paziti, da ne mislimo, da se je že zgodilo vse, kar se je moralo zgoditi, in da smo popolni. Če bomo tako razumeli spreobrnjenje, bomo hitro razočarani nad seboj in drugimi ali pa bomo postali naduti ter pripravljeni obsojati in prezirati druge. To je nevarnost farizejstva, ki je tudi v Cerkvi našega časa še kako nevarna.

Klic k spreobrnjenju bi moral vse enako »premahniti« in celotni Cerkvi pomagati, da bi bila romarska, Cerkev na poti ... da bi vsakdo v Cerkvi služil z ljubeznijo in pomagal drugemu na poti spreobrnjenja.

Če nas Marija prosi, naj se spreobrnemo, tedaj je vsekakor čas, da se popolnoma izročimo Jezusu in da Njega sprejmemo kot merilo

svojega mišljenja in delovanja v svetu; čas je, da nehamo svojo ljubezen pogojevati s človeško ljubeznijo, svoje upanje s človeško dobroto, svojo vero z zaupanjem v ljudi, svoj mir s človeškim mirom. Če delamo tako, ne bomo sposobni ne ljubiti ne upati, niti verovati niti imeti mir, kajti človek je nestanoviten in slab.

Vir: <http://www.medjugorje.hr/files/file/glasnik-mira/glasnik-10-2015s.pdf>

Foto vir: <http://medjugorjecouncil.ie/>



PRIČEVANJE

Foto vir: <http://www.prevention.com>

MARIJA SE MI JE NASMEHNILA

Bilo je dan pred praznikom Vseh svetih, sončen in lep, v mojem srcu pa je bila velika žalost, saj je v bolnici ležal moj ljubljeni ati, naš najdražji dedi.

Zame je bil tisti čas nabit s simboliko, na vsakem koraku sem občutila minevanje, še posebej pa me je na to opominjalo jesensko listje, ki je komaj slišno odpadalo z dreves. S hitrimi koraki sem stopala mimo gimnazije in šolskega centra (kjer je ati učil generacije dijakov in kamorkoli sva šla v mestu po opravkih, so ga povsod poznali. »O, to je pa naš profesor!« so rekli), da bi prišla čim prej do bolniške sobice, v kateri je zadnja dva dni spal moj ati.

Dan se je počasi prevešal v večer, ati je mirno in globoko dihal, tišino je motilo le glasno ihtenje bolnika s sosednje postelje in klicanje Marije s prošnjo, da tako ne gre več. Nisem ga videla, ker je bila njegova postelja ločena z zaveso. K njemu so hodile medicinske sestre, kljub temu glasne

prošnje k Mariji niso pojenjale.

Marjetke, prijazne glavne medicinske sestre, tisti dan ni bilo v službi, na nočno izmeno pa je prišla svetlolasa medicinska sestra, ki mi je tolažeče rekla: »Kaki spomini so to, on je bil moj profesor, na maturi me je kemijo spraševal.«

Nenadoma me je prešinilo, napisala sem SMS-sporočilo patru Marjanu, da pišem ob postelji očeta, ki leži hudo bolan v bolnišnici, in ga lepo prosila, da bi se ga spomnil v molitvi. Telefon sem utišala in odložila v nahrbtnik. Čez nekaj časa sem nehote segla po njem, videla klic in stekla iz sobe. Ko pa sem spoznala znani, pomirjujoči glas, sem skoraj padla na kolena od hvaležnosti. Pater Marjan mi je predlagal, naj se očetu zahvalim za vse, kar je storil za nas, saj da vse sliši. Lepo sem se zahvalila za ta klic, zame edinstvenega pomena. Mirnejša sem odšla nazaj v sobo, prišla atija za roko in se mu hitela z vso gorečnostjo zahvaljevati – za zlato



otročstvo, vsakomur ga privoščim, kako zelo sem se bala za očeta in ga imela neizmerno rada. Za vse sadike sadja in zelenjave, ki jih je tako skrbno pripravljaj, imel je zlate roke in vse, kar je posadil, je zraslo. Za vse nepozabne zgodbe o pravljičnih junakih, ki jih je sam oživil in so bile nepogrešljive tudi že za vnukinji. Za vse z zgodovino podprte razlage na izletih, s katerimi je ati razveseljeval mlade in starejše ... Za med, ki ga je hranil za prijatelje. Za vso pomoč pri gradnji našega doma. Za vsa igrala na dvorišču in počitnice, ko je bilo povsod slišati petje in smeh, za zajčke, Rosito in Rozko ...

Če bi spisala enciklopedije, vsega, kar je naredil za nas, ne bi mogla opisati. Največ pa je bila vredna njegova čista in poštena ljubezen. Te je imel v izobilju in jo ves čas razdajal, zato so ga imeli tako radi in ga spoštovali. To je bil ključ do

uspeha. Ati je ljubil življenje. Daleč naokoli ni bilo človeka, ki bi tako skrbel za svoje. S svojo neizmerno ljubeznijo bo večno v nas.

Svetlolasa sestra mi je dejala, da mi ni treba oditi domov, čeprav se je čas obiskov že davno končal. Sama pa sem vedno bolj čutila mir, ki je prihajal vame. Pogledala sem na uro, kazalci so se nagibali že proti deseti zvečer.

S pogledom sem objela atija. Tako je bil lep. Kot si je vedno sam zelo želel, ni bil niti malo v breme ne osebju, ne nama z mamo, saj je do konca, čeprav res z zadnjimi močmi, sam poskrbel zase.

Na polici za glavo je imel ati prelepo sliko Marije iz Medžugorja, ki so mu jo prinesli trije duhovniki, s katerimi je ati tudi skupaj molil. Oporo tega milega pogleda sem iskala v tisti bolniški sobici večkrat čez dan, tudi ko je mož na sosednji postelji klical



Foto vir: <https://www.addiction.com/>



Marijo.

Proseče sem pogledala Marijino sliko. V sobi je bila rahla svetloba, saj so gorele le stranske luči. Zdelo se mi je, kot da je zažarela. In se mi nasmehnila. Njen široki nasmeh je izstopal in kronal njen mili obraz. Sedaj sem bila popolnoma pomirjena. Ati me bo počakal – je odzvanjalo v moji glavi, kar že rahlo utrujeni, saj so bile noči zadnje tedne svetle.

Marija se mi je nasmehnila!

Vsi zakladi tega sveta ne bi mogli poplačati miru v mojem srcu in tega, kar sem občutila ob tem nasmehu. Vse bo še v redu, saj bo Ona poskrbela za atija. Občutek, ki v drobci sekunde naježi kožo, saj, ko danes gledam »nazaj«, se je točno tako tudi zgodilo.

Zapustila sem bolnišnico in doma zaspala kot ubita. Tudi mož, s katerim sva naslednje jutro odšla skupaj k atiju, je dejal, da je bilo prejšnje popoldne drugače, kot da ga »dedi ne kliče več«, saj je prej vsak dan čutil klic po obisku v bolnišnici.

V sobici je bilo na Vse svete čutiti spremembo. Ati je bil obrnjen tako, da je v spanju »gledal« Marijo na sliki za posteljo. Dihanje je postajalo plitkejše, z možem sva se spogledala. Ura je bila malo čez osem zjutraj. Topli in mehki očetovi dlani sta počivali v najinih. Ječanje soseda je potihnilo. Takrat sta bila med nami prisotna taka svetloba in nebeški mir, kot še nikdar prej. Kasneje je moja

dobra prijateljica Marta dejala: »Ne vidva njega, on je vaju držal za roki.« Nenadoma je v sobi zavladala tišina, nič več ni bilo spokojnega mirnega dihanja. Ati je popolnoma mirno in spokojno odšel tja »gor«. Zgodilo se je slovo, hkrati z njim pa novi čudeži. Mož mi je dejal, naj pričneva moliti. To je bil prvi čudež! Kako sem hvaležna za tako veliko milost v trenutku, ko sem Njeno tolažbo, oporo in pomoč najbolj potrebovala.

Marija mi je uresničila življenjsko željo, da bi bila ob ljubljenelem očetu do konca. Njen čudoviti, nebeško lepi in milostni nasmeh mi je to potrdil, večno Ji bom hvaležna.

Nataša Kozamernik



Foto vir: <http://teomira.blog.bg>



PRIČEVANJE

»NISMO POSLUŠALI GOSPE!«

Vsi zelo radi beremo različna pričevanja. Hvala Bogu za tolike zglede in milosti! Prav vsako je enkratno, dragoceno, a tisto, ki sem ga slišala na mladinskem festivalu v Medžugorju že pred dobrim letom in pol (5. 8. 2015), se je za vedno zapisalo v moje srce. Tik pred sveto mašo ga je povedala temnopolta Immaculeé Ilibagiza iz Ruande. Še pater, ki je napovedoval posamezne pričevalce, je rekel: »Zdaj pa je na vrsti eno močno pričevanje!«

Pričevanje Immaculeé Ilibagiza je pomembno zaradi več stvari. Mnogim ni znano, da se je, leta 1981 – prav istega leta, kot so se začela prikazovanja v Medžugorju – Marija prikazovala tudi v Kibehu, glavnem mestu Ruande. (Prikazovanja v Kibehu so se končala, Cerkev jih je priznala.)

V Kibehu je Marija ljudi prosila, naj živijo po veri. Svarila jih je, jim napovedovala hude stvari in jim jih tudi vnaprej pokazala – in vse so se potem res zgodile. Immaculeé je že na začetku svojega pretresljivega

pričevanja to poudarila. Rekla je: »Nismo poslušali Gospe. Če bi jo, se ta strašni genocid ne bi zgodil. Vi jo še imate tu v Medžugorju! Poslušajte jo!« Že ta spodbuda mlade, a močno preizkušane ženske bi morala biti za vse poslušalce dovolj, da bi jo vzeli zares!

Grozota genocida se je začela 7. aprila 1994, po smrti predsednika Ruande. Eno pleme v državi (ta je zaprla meje) je začelo napadati drugo in pobijati vse po vrsti. Immaculeé, takrat študentko, so starši, ker je bila edina deklica zelo dobre in ljubeče katoliške družine, poslali k sosedu, da bi jo skril. Mala kopalnica, velika približno $1,5\text{ m} \times 1\text{ m}$, se jim je zdela primeren prostor za skrivanje. Toda vanj je prišlo še šest žensk. Niso smele govoriti, jesti so dobile le, kar jim je sosed naskrivaj prinesel in je ostalo njegovim otrokom. Uspele so dobiti samo en majhen radio, da so poslušale, kakšno nasilje je divjalo naokrog. Razumljivo je, da je bila trpeča Immaculeé, podobno kot ostale ženske poleg nje, ogorčena in



jezna in bi se maščevala nad morilci, če bi se mogla.

Glas v njej (pričevalka je vse to lepo podrobno razložila) pa ji je svetoval, naj moli, in molila je na svoj rdeči rožni venec, ki ji ga je dal oče, preden je odšla od doma. Molila je neprestano – po več kot dvajset rožnih vencev na dan je zmolila. Molila je tudi za svoje preganjalce, da bi jim Bog dal milost kesanja in spreobrnjenja. Ko je iskreno molila zanje, je kljub tolikemu trpljenju v sebi našla mir. Spoznala je, da je Bog vsemogočen. Kaj to pomeni? Da zmore čisto vse! Da more njih varovati, ko hkrati noč in dan zunaj kosi smrt ... Tudi hišo, v kateri je bila skrita, so napadali in iskali še koga, da bi ga ubili. Tudi za kljuko »njihove« kopalnice je eden prijel, a še v istem trenutku dejal: »Tu ni nikogar! Gremo!« Uboge ženske niso bile srečne le zato, ker so v tistem trenutku ušle smrti, ampak tudi zato, ker so tako močno doživele Božje varstvo.

Vendar je bilo nasilje vedno hujše. Tri mesece so te ženske trpele v tistem malem prostoru. V teh treh mesecih je bilo ubitih več kot milijon nedolžnih ljudi.

Ko so končno lahko prišle ven, je Immaculeé takoj začela iskati svojce. Kar je izvedela, je bilo strašno. Ubili so bili vsi: oče, mati, oba brata, dedek, babica, teta, sosedje, sošolci, prijatelji ... vse imetje so jim uničili.

Človek bi se zlomil. Res je Immaculeé jokala, a le pet minut. Glas v njej je dejal: »Ne zlomi se. Moli. Ne veš, kako dolgo boš še živela. Pomagaj tistim, ki so še nesrečnejši kot ti.« In Immaculeé je našla žensko – mater, ki je izgubila deset otrok in je bila prav brez uma. Potem je našla dom pri neki drugi ženski, pozneje pa je odšla v ZDA.

Tam je čez leta imela priložnost srečati se s človekom, ki je bil kriv za kruti genocid v Ruandi. Šla je v zapor, ga videla in mu – ODPUSTILA.

Seveda ji je še vedno težko, joče za svojimi in jih pogreša, toda z Božjo pomočjo ljubi in odpušča. Pravi: »Naši ljudje so zelo trpeli, a bili so na strani ljubezni.«

Cvetka Seražin





RAZBITA MARIJA

*Marija, zakaj se je v človeškem srcu porodila hudobija,
ki je umazala tvojo podobo in zmaličila obraz?
Ali sta res tvoja materinska čistost in lepota tako moteči,
da je treba tolči po tvojem obrazu in ti lomiti roke?
Žal – hudobija je vedno mazala svetinje Božje milosti
in ljudi tlačila k tlom, da so se plazili v svojem grehu,
pobijali drug drugega in si uničevali najlepše svetinje.*





*Kot žalostna Mati držiš v rokah svojega mrtvega Sina,
polna bolečine, kakršno občuti samo mati z mrtvim otrokom.
Nikogar ne obsojaš za veliki zločin, trpiš in ljubiš v odprto rano,
v kateri se bo začel spreminjati svet.*

*Premočan je bil tvoj žalostni obraz,
ki je toliko stoletji spremljal naše bolnike
in jim razodeval tvojo nežno bližino.
Preveč čista je bila tvoja ljubezen,
ki se je z darom mrtvega Sina spustila do
globin človeške nemoči in hudobije.
Marija, odpusti nam, ker ti ne dopustimo,
da bi trpela z nami in naše bolečine povezala z Jezusovimi.
Odpusti nam, ker smo tako ravnodušni, da ne vidimo žarkov
tvoje materinske ljubezni, ki presega sebičnost in vsako nasilje.*

*Sprejmi v svoje trpeče srce naše vsakdanje skrbi,
približaj se križem bolnikov, okrepi šibko ljubezen družin,
varuj nedolžne otroke.
Ti vidiš srca naših mladih, ki mlačna sprejemajo hudobijo sveta,
odpravi v njih tiste ovire, ki jih ločujejo od Božje milosti.*

*Daj nam, Marija, modrost tvojega srca,
ki nas materinsko sprejema in ljubi.
Nekateri tega nočejo priznati,
zato tolčejo po tvoji svetosti in praskajo tvoj obraz.
Vendar ne nehaj biti naša usmiljena Mati
in nas z otroško odprtostjo vodi do svojega Sina,
ki je trpel za nas in odpustil vse naše grehe.
Daj nam pogum, da se bomo borili proti zlu
in odpuščali vsem, ki nam delajo hudo,
kajti tudi Gospod je nam odpustil.*

Primož Krečič

*(Na fotografiji je poškodovan kip Marije iz koprške stolnice. Tudi molitev je nastala v
povezavi z dogodkom, ki se je tam zgodil novembra lani.)*



KOTIČEK MLADIH

PRIDI SV. DUH, PRIDI PO MARIJI

Pisalo se je poletje 2011, še eno od brezskrbnih, sproščenih dijaških poletij, ki sem ga imela namen preživeti doma na kmetiji, poleg tega pa malo skočiti na morje s prijateljicami ter nato tradicionalno obiskati Mladifest v Medžgorju v Bosni. Z župnijsko mladino našega kraja namreč vsako leto organizirano romamo k Mariji. Tako se duhovno okrepčamo, povežemo med seboj in gradimo nova prijateljstva z mladimi z vsega sveta.

Tisto popoldne na Mladifestu smo si našli senco pod borovci. Lepo smo se namestili in poslušali pričevanja. Kmalu sva s sestro ugotovili, da zraven sedita Slovenki, mamica in hči. Kmalu smo se povezali in hčerka Katarina, 9-letna deklica, mi je s svojo iskrenostjo, prisrčnostjo in zvedavostjo segla do srca. Skupaj smo reševale križanke, barvale

pobarvanke in se pogovarjale. Ob koncu festivala sva si izmenjali poštna in elektronska naslova in si obljubili, da se še vidiva. In res, v stikih sva ostali vsa leta do sedaj. Od začetka so bili pogostejši, potem malo redkejši. Klicali sva se po telefonu ter si tipkali preko računalnika. Skupaj sva jamrali o problemih v šoli, si pomagali v ljubezenskih »zadregah« in se večkrat nasmejali prigradam vsakdanjega življenja. V tem času pa je Katarina zrasla v pravo mladenko, uspešno učenko in odlično flavtistko, sama pa sem končale srednjo šolo in se vpisala na fakulteto.

Lansko leto pa se je Katarina obrnila name s posebno nalogo. Poslala mi je e-pošto z naslovom "POMEMBNO VPRAŠANJE". Z rahlim strahom sem jo odprla in v njej prebrala njeno vprašanje, ali bi bila pripravljena



postati njena birmanska botra. Brez pomisleka sem ji odgovorila pritrdilno. Bila sem vesela, počaščena in ponosna! O tem sem z velikim navdušenjem pripovedovala mamici, sestri in sošolkam.

Od takrat dalje se je najina prijateljska vez še okrepila. Kmalu so se začele priprave na birmo in razni »sestanki«. Spoznala sem se z njihovo družino in jih obiskala, po dolgem usklajevanju pa sva imeli tudi izlet v Ljubljano. Avgusta 2016 pa sva skupaj obiskali Medžgorje. S skupino birmancev smo tam preživeli nekaj čudovitih dni, ko so se vsi lepo pripravili na sprejem Sv. Duha. Za naju je to bila čudovita izkušnja. Njeni sošolci so bili prav presenečeni, ko so izvedeli, kako sva se spoznali in kako se je vse skupaj začelo na tem svetem kraju, kamor sva se ponovno vrnili skupaj. Midve pa se obnašava, kot da sva ena drugi dodatni sestrici, ki sva si jih obe želeli. Jaz še eno mlajšo, Katarina pa starejšo, vzornico.

Pred kratkim smo imeli birmo. Z velikim veseljem sem sprejela nalogo življenjske pomočnice in prijateljice. Hvaležna sem Mariji, da naju je tako lepo povezala skupaj, naju ohranjala v stiku ter naju povezala sedaj še v Svetem Duhu. Vedno se bova radi smejali, se obiskovali in vsakomur pripovedovali najino čudovito zgodbo.

Eva



Januar-februar 2017

35



MLADI O ...

Marija ni tu ekskluzivno za kristjane/katoličane, ampak tudi za poganška ljudstva iz Afrike, kliče muslimane, hindujce, enako ljubi verne in neverne, revne in bogate, izobražene in neizobražene, ljudi s severne in južne Zemljine poloble. Ali se zavedamo te Marijine "širine"?

Nekaj mladih smo povprašali, kaj oni menijo o tem. Kako po njihovem mnenju ta neizpodbitna resnica vpliva na naša ravnanja, odnose, držo do drugih ljudi? Kaj Marija pomeni njim in kako oni razumejo to, da je ona za VSE?

Eva Križaj:

Ljudje na tem svetu imamo različna prepričanja. Vsak od nas upanje,



moč, pogum, zavetje in srečo išče na svoj način. Ne glede na to, kdo smo, od kod prihajamo in kakšen je naš pogled na svet, pa ima vsak človek pravico, da živi s svojim prepričanjem in s svojimi sanjami. Ravno zaradi tega, ker smo med seboj tako različni, je naš svet tako pester in skrivnosten. Pa vseeno, to raznolikost nekaj povezuje! Verjamem, da je nad nami nekaj mogočnega, nekdo, ki ustvarja bližino soljudi, ustvarja bližino tistih, ki so dobri, in želi pomagati vsem tistim, ki delajo slabo, pa se sami ne zavedajo skrivnostnosti tega sveta.

Včasih se ljudje moramo spopasti z bremeni, ki nam jih nalaga naš vsakdanjik. Ljudje hočemo premagati probleme, hočemo premagati strah in žalost. Sama oporo poiščem v molitvi. Slabe dni prekrije sonce, problemi naenkrat postanejo nove izkušnje, jok se spremeni v solze sreče, žalost v srcu prelije veselje in takrat naglas rečem – hvala Marija!



Simon Ogorevec:

Ja, saj smo ne glede na našo raso, našo vero in našo polt vsi Božji otroci. Vsi smo krvavi pod kožo, tako kristjani kot muslimani in drugi. Jaz (osebno) ne vidim ovire v ljudeh, ki so druge vere. Kaj mi Marija pomeni? Kaj pa tebi pomeni mami? Včasih je to težko opisati z besedami, pa vendar sam pri sebi veš, da je to Mati z veliko začetnico, ki prosi zate pri nebeškem Očetu; in veš, da te ima rada ne glede na tvoje padce v življenju.

Antonia Josipovič:

Te Marijine "širine" se nekateri zavedajo bolj, drugi manj. Lahko pa bi nas to vse veliko bolj povezalo med seboj, da bi spoznali, da smo vsi enakovredni. Spoznali bi, da si moramo pomagati med seboj, se spoštovati in imeti radi.

Dobro vprašanje, kaj meni pomeni Marija! O tem nisem prav veliko razmišljala, vendar pa je Marija nekaj posebnega.

Naroča nam, kaj naj delamo, da bi bilo dobro za nas, za polno življenje z ljubeznijo. Marija je nekdo najpomembnejši, imejmo jo radi in se ji priporočajmo, molimo z njo in prisluhnimo njenim besedam.





POROMALI SMO

KONEC STAREGA IN ZAČETEK NOVEGA LETA V MEDŽUGORJU

Živimo v nemirnih časih. Mediji vsaki dan poročajo o nasilju, bojnih spopadih, zlorabah otrok, žensk, starejših ... Vsako leto zelo veliko število otrok ne sme dočakati svojega rojstva, ker jih prej ubijejo. Prav tako veliko število bolnikov in starejših ne sme dočakati svoje naravne smrti, ker jih prav tako usmrtijo, »milostno«, z evtanazijo ... Podjetja tonejo v stečaje in delavci izgubljajo svoja »sigurna« delovna mesta, s tem pa možnost za preživetje svojih družin. Prav tako lahko kadarkoli »iz poslovnih razlogov« tudi v javnem sektorju izgubiš službo, ki je »varna«. Tu so še izgube svojcev, ločitve ...

Vse to so tegobe današnjega časa, ki jih lahko ozdravi samo Jezus. Edino Jezus more ozdraviti vsakršno tegobo, nadlogo in stisko. Zato se ljudje zatekajo k Njemu. Še posebej ljudje občutijo stisko ob praznikih. Pa ne le stiske, tudi potrebo biti z Gospodom čutijo, saj je to človekova

temeljna potreba. Družba, v kateri živimo, pa odklanja Boga, sveto, čisto. Zato človek, ki je ustvarjen po Božji podobi in sličnosti, iz ljubezni za ljubezen, išče Boga. In dolžni smo ga iskati in ga deliti, dolžni smo ustvarjati družbo solidarnosti in ne egoizma.

Zaradi vseh teh razlogov in seveda še vsak s svojim osebnim razlogom smo letos poromali v Medžugorje, da bi dočakali novo leto v molitvi. Bili smo zelo pisana družba, celo mednarodna. Z nami je romala tudi gospa iz Mavriciusa, ki je trenutno na počitnicah v Sloveniji in je prvič romala v Medžugorje. Ni bila edina, ki je bila prvič v Medžugorju. Med nami pa je bil tudi nacionalni koordinator in voditelj pobude 40 dni za življenje Matjaž Venta, ki nas je obogatil s svojimi pogledi, izkušnjami, razmišljanji in dejstvi.

31. decembra smo po prihodu molili pobožnost križevega pota na Križevac in molili tudi pred križem.



Na neki način smo vsi čutili, da želimo zaključiti staro leto in začeti novega z molitvijo.

Večerni molitveni program v cerkvi se je pričel z molitvijo rožnega venca ob 17.00 in nadaljeval z zahvalno sveto mašo za preteklo leto. Po maši je pred cerkvijo skupnost Cenacolo uprizorila žive jaslice. Otroci so se še posebej radi ustavljali pri živalih.

Ob 22.00 se je začelo molitveno bdenje z adoracijo, ki se je nadaljevalo s sveto mašo ob 22.30 in se zaključilo s slavljenjem okrog 1.00 zjutraj. Pri maši je pel mednarodni zbor. Tako je bilo slovesno, da sem imela občutek, kot da smo v nebesih, še posebej med evharističnim slavljem.

1. januarja, na praznik Božje Matere Marije, smo se pridružili župljanom vasi Šurmanci pri sveti maši v cerkvi Božjega usmiljenja in imeli posebno milost, da sta dva naša romarja sodelovala kot ministranta pri bogoslužju.

Popoldne smo se priporočili Mariji z molitvijo rožnega venca na Hrib prikazovanja in z obsebnostno molitvijo pred njenim kipom. Bili smo zelo radostni. Zvečer smo se ponovno pridružili večernemu molitvenemu programu v cerkvi sv. Jakoba.

Tudi 2. januarja smo dan začeli s sveto mašo, tokrat v cerkvi sv. Jakoba, in nadaljevali z molitvijo pri modrem križu. Potem ko smo se še enkrat priporočili Mariji in zmolili posvetilno molitev njenemu Brezmadežnemu Srcu, se je začela naša pot nazaj proti domu. Na njej sta nas spremljala molitev in polnost miru v srcu. Romanje smo zaključil z molitvijo devetdnevnice in sveto mašo.

Kličem Božjo Mater Marijo, našo nebeško Mamo, naj še naprej blagoslavlja in vodi vse naše korake. Kajti Ona je tako polna milosti!

Andreja Pezdevšek



Januar-februar 2017

39



MARIJINI OBROKI – SPODBUDA IN ZAHVALA

- Marijini obroki so preprosta ideja, ki je v praksi še kako učinkovita. Deluje **tako, da se vsem šolarjem v najrevnejših državah priskrbi dnevni obrok kakovostne hrane med šolskim poukom in na kraju svojega izobraževanja.**
- Tako se naredi **šolo privlačno**, da starši svoje otroke, fante in tudi deklice, res pošiljajo v šolo. Izobrazba pa je najboljša pot iz revščine.
- Povprečna cena (v svetovnem merilu) za prehrano enega otroka **med šolskim letom** je 12.20 GBP ali **14.50 €** oz. 19.50 \$. V Sloveniji smo zaradi poenostavitve in nihanj tečajev zaokrožili na **15 €**. Zagotavljamo, da se ves denar porabi za ta namen.
- Gre za **svetovni projekt**. Na svetu je **59 milijonov otrok, ki ne hodijo v šolo**.
- Marijini obroki trenutno vsak dan **prehranjujejo 1.035,637** otrok v šoli. Več in bolj celovitih informacij je na spletni strani www.marysmeals.org. Slovenske spletne strani še nimamo.
- Eno izmed vodil Marijinih obrokov je **vklučitev lokalnega prebivalstva v projekt**. Kjer je to mogoče, za te potrebe odkupujejo lokalno pridelano hrano, s tem podpirajo lokalno gospodarstvo, prav tako so kuhinje last lokalne skupnosti. Vsa priprava hrane in dostava je izključno v rokah prostovoljcev.
- Slovenija se je vključila v zbiranje sredstev za Marijine obroke, **21. aprila 2015 je odprla račun**, na katerega se lahko nakažejo sredstva.
- Marijini obroki skrbijo za ljudi **vseh ver**, edini kriterij za pomoč je, da so ljudje potrebni pomoči.
- Marijini obroki imajo dodatne podporne projekte, eden izmed njih je **priprava šolskih gradiv** za otroke, ki prejemajo pomoč v hrani. Od začetka projekta so tako poslali v svet okoli 350 000 kompletov šolskih gradiv (več piše na spletni strani).
- Marijini obroki pomagajo v 13 državah. Te so: Malavi, Liberija, Zambija, Uganda, Južni Sudan, Benin, Haiti, Ekvador, Tajska, Sirija, Burma in Indija.

Možnost prispevanja darov: DPM-MIR SLOVENIJA, Černetova 20, 1000
Ljubljana, Swift LJBASI2X
IBAN SI56020130261483786
SKLIC: 00 1983-2002
NAMEN: Marijini obroki
KODA NAMENA: CHAR



ZAHVALA

Spoštovani darovalci!

Zahvaljujemo se Vam, da smo z Vašo pomočjo v letu 2016 zbrali 27.750 € sredstev za Marijine obroke.

Denar je bil takoj posredovan naprej.

Naj Vam Bog Vašo dobroto obilno povrne, Marija - Kraljica miru pa naj Vam izprosi mir v srcu in vse milosti, ki so potrebne za Vaše večno življenje.

Ljubljana, januar 2017

*Frane Pavlovčič,
predsednik društva DPM*





RAZMIŠLJANJE

MARIJA – MATI VSEH LJUDI

Spodbude s. Emmanuele ob Marijinih sporočilih 2. decembra 2016 in 2. januarja 2017

Molite z ljubeznijo do vseh ljudi. Tukaj bi se ozrla na Fatimo. Kmalu bo 100-letnica prikazovanj trem pastirčkom: Luciji, Jacinti in Frančišku. Lucija je odšla k Bogu 13. februarja leta 2005. Tisto, kar se je zanj začelo leta 1917, se je nadaljevalo v Karmelu kot zasebna prikazovanja, mistična razodetja. Lucija je leta 1957 zapisala, da je Marija v Fatimi poudarila novo učinkovitost molitve rožnega venca. Pastirčki so bili takrat zaproseni za molitve in žrtve za končanje vojne (1914–1918) in da bi preprečili novo vojno (če bi se človeštvo spreobrnilo). Kot orožje je Marija podala "novo učinkovitost" molitve rožnega venca, in sicer takšno, "da ni tako velike težave, bodisi materialne ali pa duhovne, bodisi na zasebni ali nacionalni/svetovni ravni, da se je ne bi moglo rešiti z molitvijo rožnega venca".

Z molitvijo rožnega venca se rešujemo, posvečujemo, tolažimo našega Odrešenika, pomagamo

reševati duše. Leta 1970 je Marija Luciji povedala, da je rožni venec sredstvo vseh ljudi, bogatih in revnih, polnih znanja in nepismenih ... Rožni venec vzdržuje droben plamen vere, da ne ugasne, in daje veliko upanja in zaupanja. Mnogi ga ne molijo na način meditacije, a že samo to, da ga vzamejo v roke in molijo, je darilo Bogu in je stik z nadnaravnim. Rožni venec lahko molimo povsod, na poti, v avtu, v cerkvi, v družini, sami ali še s kom ... Pomembno je, da ga molimo ponižno, s preprostim srcem. Tako korak za korakom sledimo Devici Mariji in Njenemu Sinu. Molimo ga za vse, ki trpijo, za vse, ki delajo, ki umirajo, za vse ... Molimo ga v povezavi z vsemi ljudmi na svetu, z vsemi skupnostmi, in predvsem s preprostostjo malih.

Rada bi z vami delila pričevanje, ki ga je podala neka gospa Linda. V osnovni šoli so predstavljali knjigo o new ageu in čarovništvu Z namenom, da bi bilo vse to sprejeto v šolski program. Linda in njena prijateljica



Marija sta se usedli v prvo vrsto skupaj z učitelji in sta tiho molili rožni venec. Predstavlja se je nenadoma pričel motiti in predstavitev ni uspela. Tako so bili obvarovani pred zlom.

Danes svet tako kot še nikoli doslej potrebuje vašo molitev rožnega venca. Ko molimo skrivnosti rožnega venca, se potopimo vanje, pridružimo se dogajanju posamezne skrivnosti. Ko milomo Ki je postavil sveto evharistijo, smo z Jezusom v dvorani zadnje večerje, gledamo ga, ko lomi kruh, ga deli med učence in jim naroči, naj to delajo v njegov spomin. On je Bog in nima omejitev. Ko je postavil sveto evharistijo, je vedel, koliko svetih hostij bo vsak od nas prejel v življenju, vedel je, s kakšno ljubeznijo in kako Ga bomo sprejemali, pa tudi za to, da Ga kdaj ne bomo vredno prejeli, videl je vse manipulacije, ki se bodo dogajale z Njim, pa tudi vse, ki ga bodo prejemale z vso ljubeznijo svojega srca.

Moj premili Sin razsvetljuje življenja, razpršuje temo, moja materinska ljubezen, ki me nosi k vam, pa je neizrekljiva, skrivnostna, vendar resnična.

Danes je tema v svetu še posebej težka. Vsi mistiki današnjega časa to povedo. Zaradi tega smo ustražovani kot nikoli doslej. Marija pa pravi, da bo njen premili Sin razpršil temo in

razsvetlil naša življenja. Torej, sprejmimo Jezusa v svoja srca: molimo, prejemajmo zakramente, gojimo dobrodelnost, posvečajmo čas Bogu, živimo za Boga in z Bogom ... in Jezus nam bo dal svetlobo, ki bo premagala vsako temo.

Zato, apostoli moji, vedno ljubite drug drugega, a nad vse ljubite mojega Sina. To zadeva vsakega izmed nas. Ko ob vsakodnevnem hitenju, prevažanju, družinskih težavah, boleznih, ob vsem, kar moramo početi, nimamo časa za molitev, pozabimo, katera je najpomembnejša stvar v življenju: ljubiti. Bog je ljubezen. Naredil nas je iz ljubezni in za ljubezen. Ko se bomo znašli na pragu nebes, bo edina stvar, ki bo naše resnično bogastvo – ljubezen, tista ljubezen, ki smo jo vršili na Zemlji. To bo količina ljubezni, ki smo jo dali v naše medosebne odnose in odnos do Boga. Vse drugo bo prešlo.

To je vzrok Marijine skrbi za nas, ko nas vidi tako navezane na materialne dobrine, ki nam jemljejo veliko časa. Prosi nas, da se osvobodimo od vsega, kar ni potrebno za življenje. Tudi tisti, ki plezajo na goro, odmetavajo stvari, če so preveč naloženi, da lahko plezajo naprej, da bi čim prej dosegli vrh ... O tem Sveto pismo pravi: "Laže gre kamela skozi Šivankino uho, kakor bogataš pride v Božje kraljestvo." Šivankino



uho so jeruzalemska vrata, ki so bila visoka in ozka in skozi nje kamela ni mogla, če je bila obložena s tovorom. Zato so morali žival najprej raztovoriti. S tem je Jezus povedal, da se bo treba osvoboditi vsega odvečnega, da bi lahko prišli v Božje kraljestvo. Ni treba imeti vsega, obleke po zadnjem kriku mode, zadnjega stroja, »najpametnejšega« telefona ... Vzemimo v roke rožni venec, to je tisto, kar je res potrebno. Za rešitev naših duš in za reševanje sveta. To je edina pot k odrešenju, k večnemu življenju.

Pripravila: Marta Ciraj

Povzeto po tonskem zapisu:

<http://apotres.amour.free.fr/page5/page5med.htm>

Foto: Dani in <http://medjugorjecouncil.ie>

Sestra Emmanuela Maillard je bila rojena leta 1947 v Franciji. Po končanem študiju književnosti in umetnostne zgodovine na Sorboni v Parizu je tri leta delala v podjetju za uvoz obrtniških izdelkov iz Azije v Pariz.

Po milosti, ki jo tudi opisuje v svoji knjigi Zmagoslavje srca, se je leta 1973 spreobrnila v katoliško vero. Leta 1976 se je posvetila Bogu in stopila v skupnost Lion de Juda v Lionu. Nato je sedem let živela v Izraelu (Nazaret, Jeruzalem). Decembra 1989 pa je bila poslana v Medžugorje, kjer živi še danes. Leta 1990 je ustanovila skupnost "Otroci Medžugorja", ki se je že razširila na več držav. Napisala je več knjig, poslučuje pa se tudi drugih možnosti (prek interneta), da širi Marijina sporočila po vsem svetu.

KDO JE S. EMMANUELA?

Precej dolgo je za razmišljanja ob sporočilih, ki jih prejema vidkinja Mirjana Dragičević Soldo, v naši reviji skrbela Marta Ciraj (za kar se ji v imenu vseh bralcev in uredništva iskreno zahvaljujemo). Sedaj pa se je odločila, da nam bo pripravljala izbor misli, ki jih ob istih sporočilih pripravlja s. Emmanuela, ki že 18 let živi v Medžugorju in jo Slovenci poznamo predvsem po knjigi čudovitih pričevanj za Medžugorje, Zmagoslavje srca.



Foto vir: <http://www.ritasberna.it>



ROMANJA

Od 10. do 12. februarja 2017. Odhod iz Kranja ob 19.00, preko Ljubljane ob 19.20, Novega mesta ob 20.30 in Metlike ob 21.00. Povratek 12. februarja zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 24. do 26. februarja 2017. Društvo prijateljev Medžugorja - Mir Slovenija organizira romanje v Medžugorje za vodiče in za duhovne spremljevalce romanj. Odhod iz Ljubljane, in sicer izpred cerkve sv. Frančiška v Šiški v petek, 24. februarja, ob 14.00, povratek v nedeljo, 26. februarja, pozno zvečer. Duhovno vodstvo g. Primož Krečič. Prijave: Frane 040/306-692.

Od 10. do 12. marca 2017. Odhod iz Kranja ob 19.00, preko Ljubljane ob 19.20, Novega mesta ob 20.30 in Metlike ob 21.00. Povratek 12. marca zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 17. do 19. marca 2017. Odhod iz Ljubljane 17. marca ob 18.00, povratek 19. marca zvečer. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: Petra 030/308-686.

Od 17 do 19. marca 2017, za praznik sv. Jožefa. Odhod iz Ljubljane 17. marca ob 19.30, vožnja preko Žalca (20.30), Celja (21.00), Šmarja pri Jelšah (21.30), Rogaške Slatine (22.00), Rogatca (22.15) in preko Đurmanca do Zagreba ter nato po avtocesti do Medžugorja. Odhod iz Medžugorja 19. marca po sv. maši. Povratek v Slovenijo 19. marca v poznih večernih urah. Dodatne informacije in okvirni program dobite ob prijavi. Prijave: Andreja Pezdevšek 041/274-021 (po 18.00), e-naslov: apezdevsek@gmail.com

Od 23. do 26. marca 2017. Odhod iz Ljubljane (lahko tudi preko Ribnice in Kočevja) ob 6.00. Povratek 26. marca zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15 ali Majda 01/836-19-24.

Od 31. marca do 2. aprila 2017. Odhod s Ptuja. Informacije in prijave: Majda 05/13-16-096.

Od 7. do 9. aprila 2017. Odhod iz Kranja ob 19.00, preko Ljubljane ob 19.20, Novega mesta ob 20.30 in Metlike ob 21.00. Povratek 9. aprila zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 7 do 9. aprila 2017, za cvetno nedeljo. Odhod iz Ljubljane 7. aprila ob 19.30, vožnja preko Žalca (20.30), Celja (21.00), Šmarja pri Jelšah (21.30), Rogaške Slatine (22.00), Rogatca (22.15) in preko Đurmanca do Zagreba ter nato po avtocesti do Medžugorja. Odhod iz Medžugorja 9. aprila po sv. maši. Povratek v



Slovenijo 9. aprila v poznih večernih urah. Dodatne informacije in okvirni program dobite ob prijavi. Prijave: Andreja Pezdevšek 041/274-021 (po 18.00), e-naslov: apezdevsek@gmail.com

Od 21. do 23. aprila 2017. Odhod iz Ljubljane 21. aprila ob 18.00, povratek 23. aprila zvečer. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: Petra 030/308-686.

Od 27. do 30. aprila 2017. Odhod iz Ljubljane ob 6.00. Povratek 30. aprila zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15.

Od 28. aprila do 1. maja 2017. Avtobus bo odpeljal iz Železnikov ob 3.30 zjutraj do Jesenic, nato pa bo romarje pobiral v krajih, od koder bodo prijave (od Kranja proti Vinici, kjer bo zajtrk). Z nami bo duhovnik z Jesenic, gospod Matevž Mehle. Najdete nas tudi na FB (Odmev iz Medjugorja). Prijave in informacije: Jurij 041/515-070.

Od 28. aprila do 2. maja 2017. Odhod iz Ljubljane 28. aprila ob 19.30, vožnja preko Žalca (20.30), Celja (21.00), Šmarja pri Jelšah (21.30), Rogaške Slatine (22.00), Rogatca (22.15) in preko Đurmanca do Zagreba ter nato po avtocesti do Medžugorja. Odhod iz Medžugorja 2. maja dopoldne. Povratek v Slovenijo 2. maja v poznih večernih urah. Dodatne informacije in okvirni program dobite ob prijavi. Prijave: Andreja Pezdevšek 041/274-021 (po 18.00), e-naslov: apezdevsek@gmail.com

VABILA IN OBVESTILA

V Medžugorju bo **od 27. februarja do 3. marca 2017** potekalo **24. mednarodno srečanje voditeljev romanj, karitativnih in molitvenih skupin, povezanih z Medžugorjem**. Več o seminaru najdete na: <http://www.medjugorje.hr/files/file/medhrv17.htm> . za dodatne informacije lahko pišete na: apezdevsek@gmail.com (Andreja Pezdevšek)

Prijavite se lahko na seminar **posta, tišine in molitve**, ki poteka v Domus Pacis v Medžugorju. Informacije in termine najdete na spletni strani: <http://www.medjugorje.hr/files/file/seminarposta.htm>

Od 24. do 27. maja 2017 bo v Medžugorju **5. mednarodni seminar za življenje**. Namenjen je zdravnikom, medicinskemu osebju, zaščitnikom življenja. Vključuje molitve za tiste, ki so izgubili otroka, ki so prizadeti zaradi sponatanega splava, prizadeti zaradi greha opravljenega splava, za



zakonce, ki si želijo otroke, za aktiviste pro-life, za žrtve družinskega nasilja, starše samohranilce, nosečnice ... Natančnejše informacije so na spletni strani: <http://www.medjugorje.hr/files/file/drhrv17.htm>

ROMARSKI SHODI NA ZASAVSKI GORI

Vsako prvo nedeljo v mesecu je romarski shod na Zasavski Sveti gori. Ob 13.00 je molitev rožnega venca in litanij, ob 14.00 pa je sveta maša.

Naslednji shodi bodo: **5. marca 2017**, na prvo postno nedeljo, ter **2. aprila 2017**, na 5. postno nedeljo.

ZARADI PREMAJHNEGA ZANIMANJA ROMARSKI AVTOBUS NA ZASAVSKO SVETO GORO NE VOZI VEČ.

Vsi Marijini častilci in vsi romarji, prav lepo vabljeni k Mariji na Zasavsko Sveto goro.

MIR – Odmev Medžugorja

Naslov uredništva: Černetova 20, 1000 Ljubljana, e-pošta: revija.mir@gmail.com

Izdajatelj in založnik: Društvo Mir Slovenija, Černetova 20, Ljubljana

Uredništvo: Primož Krečič (odgovorni urednik), Mirjam Sterle (glavna urednica), Herman Kocjančič, Petra Černivec, Klavdija Jurišič, Marta Ciraj, Frane Pavlovčič, Marinka Turina, Tanja Tršan Vodopivec, Janez Ahačič. **Jezikovni pregled:** Mirjam Sterle. **Oblikovanje:** Herman Kocjančič, Mirko Budimir. **Tisk:** Salve d. o. o., Rakovniška 6, 1000 Ljubljana.

Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in do izbora najprimernejših člankov za posamezno številko revije.

Dar za posamezno številko/posamezni izvod: 2 €. Dar za celoletno naročnino po pošti je 15 € za Slovenijo; za države EU je 20 €; za ostali svet pa 25 €. TRR za dar iz Slovenije: SI 56 0201 3025 9455 807 s pripisom DAR ZA MIR; za dar povsod iz tujine: IBAN SI 56 0201 3025 9455 807, BIC/SWIFT: LJBAS12X.

Za naročanje ali objavljanje revije kličite od 16. do 21. ure: Frane, 040/306-692, Petra 030/308-686 ali pišite na e-naslov: revija.mir@gmail.com

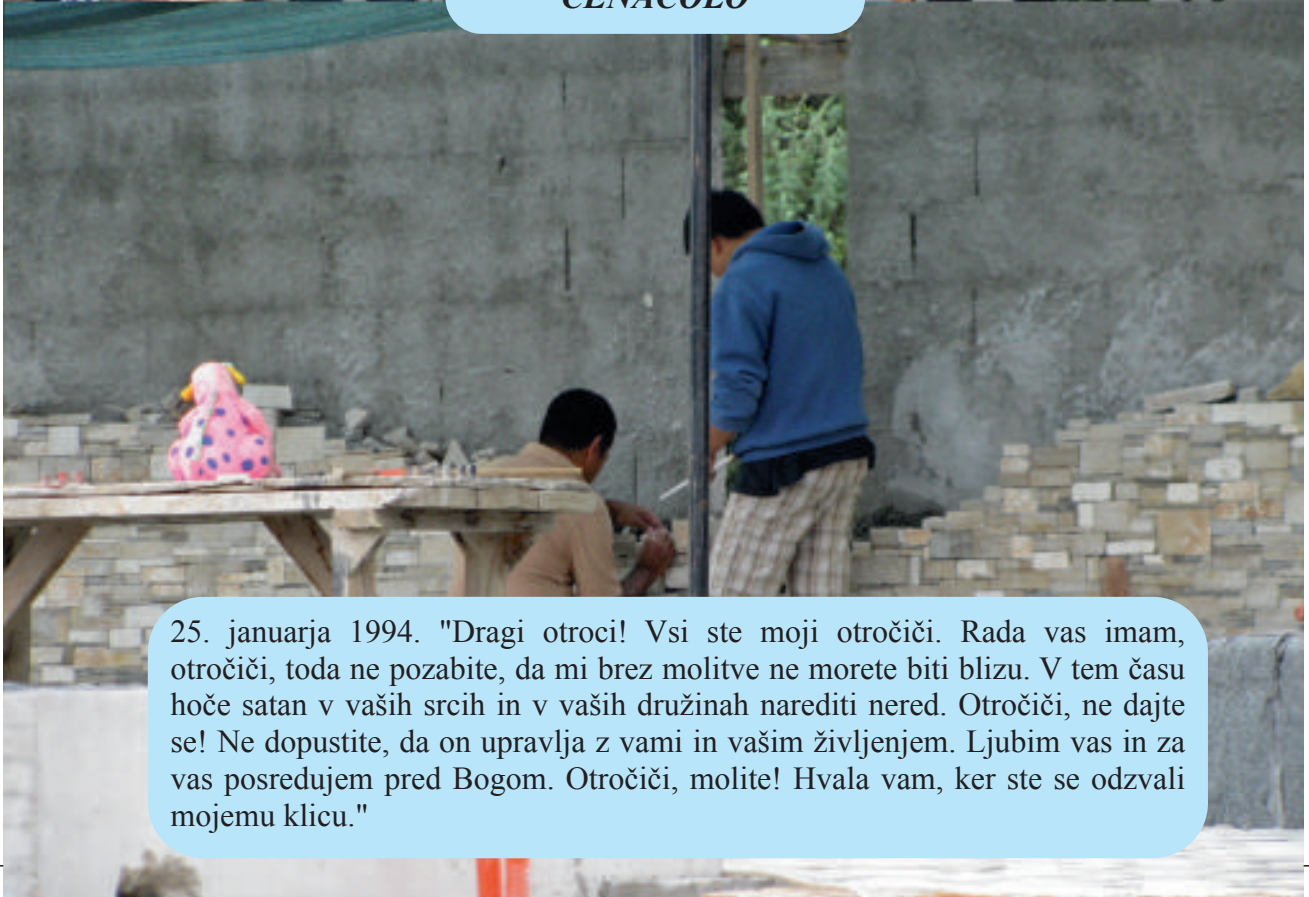
Stare številke revije si lahko ogledate na spletnem naslovu www.medjugorje.si

V skladu z dekretom papeža Urbana VIII. in uredbo II. vatikanskega koncila izdajatelj izjavlja, da nima namena prehitovati sodb Cerkev o naravi dogajanj in sporočil, o katerih pišemo v naši reviji. Ta sodba pripada le zanesljivi avtoriteti Cerkev, katero vsi avtorji popolnoma upoštevamo. Besede, kot so »prikazanje, čudež, sporočilo« in podobne, so tukaj del človeškega pričevanja posameznikov.



Dar za revijo 2€

CENACOLO



25. januarja 1994. "Dragi otroci! Vsi ste moji otročiči. Rada vas imam, otročiči, toda ne pozabite, da mi brez molitve ne morete biti blizu. V tem času hoče satan v vaših srcih in v vaših družinah narediti nered. Otročiči, ne dajte se! Ne dopustite, da on upravlja z vami in vašim življenjem. Ljubim vas in za vas posredujem pred Bogom. Otročiči, molite! Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."